

அங்கிருந்து இங்கு

ஆஸ்திரேலியாவில் வெவ்வேறு பண்பாடு உடைய மக்கள் குடியேறுகிறார்கள். நான் இந்தியாவில் காரைக்குடி என்ற நகரத்தில் 1989ல் பிறந்தேன். பிறகு என்னுடைய தாத்தா பாட்டியுடன் சென்னையில் வசித்தேன்.

சென்னை ஒரு அழகான நகரம். நான் காலை 7.30 மணிக்கு எழுந்திருப்பேன். 8.30 பள்ளிக்கு நடந்து செல்வேன். என் தாத்தா ஒரு நூற்பாலையில் மேளாளராக பணிபுரிந்தார்கள். என் பாட்டி பிள்ளைகளை பார்த்து கொண்டு இருந்தார்கள். எங்களுடைய முக்கியமான உணவு அரிசி . சில சமயம் இட்லி தோசை சாப்பிடுவோம். இந்தியாவில் தீபாவளி என்று ஒரு பண்டிகை நடக்கும். அன்று அனைத்து வீடுகளும் தீபங்களால் அலங்காரம் செய்யப்பட்டிருக்கும். என் தாத்தா பாட்டி எனக்கு பட்டாசுகள் வாங்கி தருவார்கள். நான் நன்றாக பட்டாசு வெடிப்பேன்.

நான் ஆஸ்திரேலியா வரும் பொழுது எனக்கு 6 வயது. 1995 ஆம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 24 ஆம் தேதி இந்தியாவை விட்டு புறப்பட்டேன். அது தான் எனது முதல் விமானப் பயணம். அப்போதைய மனநிலை எனக்கு நினைவில்லை. ஆனால் எனக்கு ஒரு அனுபவம் மட்டும் நினைவிலிருக்கிறது. அது நான் மலேசியா விமான நிலையத்தில் இறங்கியவுடன் வாந்தி எடுத்து, விமான நிலையத்தின் தரையை அசுத்தமாக்கியது தான்.

நாங்கள் ஆஸ்திரேலியாவுக்கு வர முக்கிய காரணம் என்னுடைய அம்மா அப்பா எனக்கு ஒரு நல்ல எதிர்காலம் வேண்டும் என்று நினைத்து தான் அதனால் தான் நாங்கள் இங்கு வந்தோம். ஆஸ்திரேலியாவில் நல்ல வசதிகள் இருக்கின்றன. நான் 1995 ஆம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 26 ஆம் தேதி, ஆஸ்திரேலியா நாள் அன்று ஆஸ்திரேலியா வந்தேன். என்ன ஒரு நல்ல ஆரம்பம் .என்னுடைய அப்பாவின் நண்பர் விமான நிலையத்தில் எங்களை வரவேற்று என் அப்பா கேட்டுக்கொண்டதின் படி எங்களை ஒரு தங்கும் விடுதிக்கு அழைத்து சென்றார்.

நாங்கள் முதல் இரண்டு வாரங்கள் லிவர்பூலில் உள்ள ஒரு தங்கும் விடுதியில் தங்கினோம். பிறகு லிவர்பூலில் உள்ள ஒரு அடுக்குமாடி வீட்டுக்கு குடியேறினோம். நான் 4 மாதங்களில் ஆஸ்திரேலியா ஆங்கில உச்சரிப்பை கற்றுக்கொண்டேன்.

பள்ளியில் சேர்ந்த இரண்டாம் நாள் என்ன ஒரு வேடிக்கையான அனுபவம் எனக்கு. ஆசிரியர் எங்களை காகிதத்தை வெட்டி ஒட்டச் சொன்னார். அவர் வெள்ளைப் பசை சட்டி (கூலூத ஓ டீலூஉ) தந்தார். அவர் கொடுத்த பசை நான் இந்தியாவில் பயன்படுத்திய பசையைவிட வித்தியாசமாக இருந்தது. அந்த பசை சோறு மாதிரி இருந்தது. எனக்கோ நல்ல பசி . அதனால் பசையை சோறு என்று நினைத்து சாப்பிட்டேன். என் ஆசிரியர் தடுத்துவிட்டார். அதிர்ஷ்டவசமாக எனக்கு ஒன்றும் ஆகவில்லை.

மற்றும் ஒரு கசப்பான அனுபவம்.

என் அம்மாவுடன் கடைக்குச் சென்றேன். எனக்கு திராட்சை பழம் ரொம்பவும் பிடிக்கும். இந்தியாவில் திராட்சை வாங்கும் போது ஒவ்வொரு கொத்திலும் இரண்டு திராட்சையை தின்று பார்த்து வாங்குவோம். இங்கு அது மாதிரி செய்யலாமா என்று எனக்கு தெரியாது. அதனால் அம்மாவிடம் கேட்டேன். அம்மா சரி என்று சொன்னார்கள். நான் ஒரு திராட்சை

பழத்தை வாயில் போட்டேன். கடைகாரர் என்னை பிடித்துக்கொண்டார். ஏதோ சொன்னார். எனக்கு விளங்கவில்லை. ஆனால் ஒன்று மட்டும் விளங்கியது. நான் செய்தது அவருக்கு பிடிக்கவில்லை என்று.

நான் தென் இந்தியாவில் இருந்து வந்த சிலரை பேட்டி கண்டேன். அவர்களும் என் பெற்றோரைப் போன்று நல்ல வாழ்க்கை முறைக்காகவே இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். சிலர் நல்ல வேலையால் நிறைய சம்பாதிக்கலாம் என்று வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களது வருகை என்னை விட வேறு பட்டது. ஏனெனில் அவர்கள் வயதானபின் வந்தவர்கள்.

அவர்களில் ஒருவரின் அனுபவம் இதோ.

தொலைபேசி பண அட்டையை வங்கியில் பணம் தரும் இயந்திரத்தில் உள்ள துவாரத்தில் விட்டு தொலைபேசி என அதை நினைத்து பேச முயன்று இருக்கிறார். பேச முயவில்லை என்று குழம்பி பின் தன் நிலை உணர்ந்திருக்கிறார்

முற்றும்

அமுதன் அண்ணாமலை
பாலர் மலர் தமிழ்ப்பள்ளி
ஹோல்ஸ்வொர்தி